

at Amsraadene bedre vil egne sig til dette Hverv ude paa Landet end Politiet.

Dette er i det væsentliged, jeg har at sige til dette Lovforslag. § 22 om Bødestemmelserne har jo Relation til alle Paragrafferne. Der staar i § 22, at Overtrædelse af de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser straffes med Bøder indtil 1 000 Kr. o. s. v. Jeg vil haabe, at naar vi faar en Færdselslov, vil vore Dommere rundt omkring i Landet vide at støtte sig til denne Færdselslov og i noget højere Grad end hidtil lægge Ansvar, hvor det bør lægges, og lidt mindre rigoristisk end hidtil lægge det paa Motorkøretøjerne. Jeg har paa nært Hold bivaanet et Par Domsafsigelser i Sager, hvor Motormanden sandsynligvis var sagesløs, men alligevel blev dømt, for, som Motorloven en Gang er, skal en Motormand jo hænges op. Dette er ikke til Gavn for den almindelige Sikkerhed, for det udvikler Ligegyldighed. Jeg har oplevet et Tilfælde med en Cyklist, hvis Cykle blev kørt over, og jeg tror for mit Vedkommende, det var, fordi den vedkommende trængte til en ny Cykle. Dette er ikke noget heldigt Forhold. Jeg tror, at naar vore Dommere Landet over skal dømme efter denne Færdselslov, kommer vi ikke oftere ud for saadanne Tilfælde.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag. Jeg tror, det er et udmærket Grundlag for en Færdselslov.

Blang: Jeg skal kun fremsætte et Par ganske korte Bemærkninger. Der blev af vort Partis ærede Ordfører, Hr. Hedelund, udtalt, at man i denne Lov vistnok — det ærede Medlem udtalte sig noget ubestemt — burde forpligte Motorkøretøjer til at standse for et modgaaende Ligtog eller en modgaaende Procession. Jeg vil give det ærede Medlem en delvis Tilslutning, nemlig hvad Ligtogene angaar, jeg mener, at der absolut i Loven burde indføres en Bestemmelse om, at Motorkøretøjer skal standse for et modgaaende Ligtog. Derimod tror jeg, det vilde føre for vidt, hvis man medtog en hvilken som helst Afholds- eller Fagforeningsprocession. Der findes i § 8 en Bestemmelse om, at Køretøjer, der standser eller drejer, skal tilkendegive dette ved et Tegn. Jeg savner en Bestemmelse om, at Køretøjer, navnlig Motorkøretøjer, er forpligtet til at standse, hvis der gives Standsetegn fra et modgaaende Køretøj, eller hvis Hestene for dette viser sig at være sky.

Hvad angaar de Paragraffer, mod hvilke der er fremsat en Del Kritik fra de forskellige Ordførere, mener ogsaa jeg, at Bestemmelserne i § 10 ikke er heldige. Vædekørsel og Kapkørsel burde overhovedet ikke finde Sted paa offentlig Vej, og hvad § 12 angaar, tror jeg, det vil virke nærmest irriterende paa Landbefolkningen som Helhed, at denne Lygtetvang udvides til ogsaa at gælde i de lyse Sommermaaneder. Man burde her blive staaende ved den nugældende Lovs Bestemmelser i § 25, hvorefter der ikke er Lygtetvang her i Landet fra den 15. Maj til den 15. August. Med Hensyn til § 21 vil jeg ogsaa give min Tilslutning til den fremsatte Kritik. Man kan ikke forlange, at en Mand, som har en Have beliggende ved en Vejkrydsning, skal fælde eller skæmfere sine Havetræer, for at en Bilist, der ligger tilbagemænet i Førersædet en halv Alen fra Jorden, skal kunne overskue den Vej, der fører ind til Landevejen.

Lauritz Laursen: Jeg kunde for saa vidt godt frafalde Ordet, som baade den sidste ærede Taler og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Ulrich, har sagt det meste af, hvad jeg har at sige. Det ærede Medlem Hr. Ulrich drog særlig til Felts mod Bestemmelsen i § 10, som tillader Kap- og Vædekørsel paa Tider og Steder, hvor Politiet har givet Tilladelse dertil. Jeg kan underskrive hvert Ord, det ærede Medlem fremførte mod denne Bestemmelse, idet jeg gaar ud fra, at saadan Vædekørsel paa ingen Maade har hjemme paa vore Landeveje; lad os faa Vædekørsel henvist til bestemte Baner ligesom Væddeløbsridt og Vædekørsel med Heste. Jeg har selv været Vidne til en saadan Væddeløbskørsel og set, at den er en stor Fare ikke alene for den Chauffør, som styrer Automobilet, der kommer med en rasende Fart, men desuden for alt levende, som færdes paa de Veje, hvor denne Vædekørsel foregaar. Jeg husker, at ved en af disse Vædekørsler var der blandt de Vogne, som deltog, et lille Fordautomobil, som slet ikke havde den Vægt, der maa forlanges af en Vogn, der kører med en saadan rasende Fart; den svingede bogstaveligt talt fra den ene Side af Vejen til den anden. Mit Partis ærede Ordfører talte om, at ved Kap- og Vædekørsel maatte Færdselsreglerne følges, men noget saadant er næsten umuligt, i alt Fald var